

diari de viatge

diario de viaje

ETIÒPIA, MARÇ 2005

Entoto és el punt més alt d'Addis Ababa. Cobert d'eucaliptus, aquest turó és una atalaya perfecta de gairebé tres mil metres, des d'on es pot contemplar la capital d'un dels països més pobres del món: Etiòpia (en el lloc 169, d'un total de 175 països, en la classificació de l'índex de desenvolupament humà). Des de dalt, la calamina de les barraques enganya els sentits i pinta de plata diferents punts de la ciutat. No fa falta consultar els darrers estudis sobre estratificació social; una passejada curta és suficient per obtenir una mostra de la desigualtat legitimada pels països del Nord: cecs amb pigall, leprosos, sacerdots ortodoxos, nins treballant en qualsevol negoci, pastors de cabres, executius, funcionaris, comerciants, enllustradors...

Abandonem Addis per la carretera del sud. Travessem la zona dels llacs i, després de gairebé quatre hores de viatge per l'altiplà, arribem a Shashamane, aturada obligada abans de prosseguir cap a Kachachullo, on Llevant en Marxa duu a terme diversos projectes de cooperació. En aquesta cruïlla de camins, on s'escolta música reggae pel carrer, hi viu una comunitat rastafariana, reclusa en el seu recobrat paradís particular, herència de l'emperador Haile Selassie.

Joana Barceló viatjà a Etiòpia com a cooperant de l'ONG Llevant en Marxa.

Amb el jeep equipat amb tot allò necessari per acampar una setmana a Kachachullo, realitzem, en tot just dues hores i cobrint una distància de 90 quilòmetres, un viatge en el temps de 10.000 anys i retrocedim fins al neolític.

En aquesta zona conviuen ètnies diferents: hadya, oromo, kambatta i alaba, que practiquen una agricultura de subsistència. Si l'època de pluges és irregular, la conseqüència immediata en aquesta regió superpoblada és la fam. El primer projecte, per pal·liar aquest problema, consisteix en la construcció d'alguns pous. L'aigua és el fonament de qualsevol altre projecte futur, tant educatiu com sanitari.

Al costat del riu, en una bella explanada jalonada de sicòmors, visitem els terrenys per a la investigació experimental de cultius. La formació agrícola i l'educació bàsica són els reptes més importants per a aquesta zona, on el grau d'analfabetisme supera el 90%. El reggae, banda sonora nacional de les zones urbanes, no s'escolta a Kachachullo. L'educació és l'esperança per a aquestes nines i nins, homes i dones, que, ara per ara, no disposen de futur.

ETIOPÍA, MARZO 2005

Entoto es el punto más alto de Addis Abeba. Cubierta de eucaliptos, esta colina es una atalaya perfecta de casi tres mil metros, desde donde se puede contemplar la capital de uno de los países más pobres del mundo: Etiopía (en el lugar 169, de un total de 175 países, en la clasificación del índice de desarrollo humano). Desde lo alto, la calamina de las chabolas engaña los sentidos y pinta de plata diferentes puntos de la ciudad. No hace falta consultar los últimos estudios sobre estratificación social; un breve paseo es suficiente para obtener una muestra de la desigualdad legitimada por los países del Norte: ciegos con lazarillo, leprosos, sacerdotes ortodoxos, niños trabajando en cualquier negocio, pastores de cabras, ejecutivos, funcionarios, comerciantes, limpiabotas...

Abandonamos Addis por la carretera del sur. Cruzamos la zona de los lagos y, tras casi cuatro horas de viaje por el altiplano, llegamos a Shashamane, parada obligada antes de proseguir hacia Kachachullo, donde Llevant en Marxa lleva a cabo diversos proyectos de cooperación. En este cruce de caminos, donde se escucha música reggae por la calle, vive una comunidad rastafari, reclusa en su particular paraíso recobrado, herencia del emperador Haile Selassie.

Joana Barceló viajó a Etiopía como cooperante de la ONG Llevant en Marxa.

Con el jeep equipado con lo necesario para acampar una semana en Kachachullo, realizamos, en apenas dos horas y cubriendo una distancia de 90 kilómetros, un viaje en el tiempo de 10.000 años, retrocediendo hasta el neolítico.

En esta zona conviven diferentes etnias: hadya, oromo, kambatta y alaba, practicando una agricultura de subsistencia. Si la época de lluvias es irregular, la consecuencia inmediata en esta región superpoblada es el hambre. El primer proyecto, para paliar este problema, consiste en la construcción de varios pozos. El agua es el fundamento de cualquier otro proyecto futuro, tanto educativo como sanitario.

Junto al río, en una hermosa explanada jalonada por sicómors, visitamos los terrenos para la investigación experimental de cultivos. La formación agrícola y la educación básica son los retos más importantes para esta zona, donde el grado de analfabetismo supera el 90%. El reggae, banda sonora nacional de las zonas urbanas, no se escucha en Kachachullo. La educación es la esperanza para estas niñas y niños, hombres y mujeres, que, hoy por hoy, no disponen de futuro.